

РЕШЕНИЕ

№ 147

гр. София, 03.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12
състав,** в публично заседание на 28.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **2992** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 220 от Закон за митниците (ЗМ).

Образувано по жалба на „OGL-FOOD TRADE LEBENSMITTEL VERTRIEB“, GMBH (ОГЛ ФУУД Трейд Лебенсмителфертриб“ ГМБХ)– Германия чрез упълномощен адвокат Г., със съдебен адрес [населено място], [улица], № 75, ет.2, ап.2, срещу Решение № РТД 3000-402/07.03.2022г./32-74941, издадено от Директор на Териториална дирекция „Митница П.“ при Агенция „Митници“, като се иска неговата отмяна в частта, в която с решението е постановен отказ да се освободи депозита за вноса на стоките:

под № 1 домати тип кръгъл, червен 1200 кг нето тегло, деклариран с код по КН [ЕГН] и под № 4 тиквички 3600 кг нето тегло, декларирани с код КН[ЕИК] оформени с Митническа декларация с МРН № 21BG0030100026530R1 / 26.04.2021 г. и депозитът е задържан за плащане на вносно мито, произчислено на база стандартната вносна стойност за процесните стоки.

Жалбоподателят оспорва решението като незаконосъобразно поради допуснато съществено нарушение на процесуалните правила - процедурата по доказването на декларираната митническа стойност по реда на чл.75 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 на Комисията, както и постановено в противоречие с материалния закон и несъответствие с целта на закона.

По указанията на митническите органи дружеството представило фактури за покупка и транспорт на процесната стока, международна товарителница, фактури за продажбата на стоките на първо търговско ниво, стокони разписки и потвърждение от крайния клиент за доставените количества, справка-калкулация за формирането на продажната цена, извлечения от счетоводни сметки за осъществения внос и извършените продажби, дневници за покупки и дневници за продажбите, доказателства за извършени плащания.

Счита, че доказателствата потвърждавали декларираната при вноса договорна стойност и условията по чл.70, пар.3 от Митническия кодекс на Съюза (МКС). Изводите в оспореното решение, основани на данните за продажбата на стоката на загуба, не съответствали на предвидено изискване в чл. 75 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, при преценката на продажбата на първо търговско ниво не била отчетена спецификата на търговските отношения между OGL крайния клиент международна търговска верига „LIDL“, видно било от всички вносове през 2018-2021г. както и следващите конкретния внос, не се касаело за изолирана доставка а за дълготрайни търговски взаимоотношения, свързани с периодични, целогодишно продължаващи доставки на пресни плодове и зеленчуци през цялата година което предполагало и по-гъвкав подход при определяне на крайния финансов резултат и изчисляването на търговската печалба. Твърди, че за стоките от един и същи вид, каквито са и внасяните пресни домати, дружеството реализирало положителен финансов резултат - печалба, изчислен за по-дълъг – едномесечен период.

В случая не се касаело за некоректно деклариране с цел избягването на мито, , а дори митническата стойност на стоките да бъде определена на база на продажната цена по която са продадени внесените стоки към фирма Лидл - по смисъла на чл.74, пар.2, б. „в“, МКС, митните сборове нямало да са по-различни от декларираните.

С жалбата се иска отмяната на оспореното решение и присъждане на разноски. Към жалбата до съда е представено обяснение за отрицателна калкулация; митническо освобождаване в България, адресирано до Митница С. от упълномощено от дружеството длъжностно лице Х. Ш..

В писмената защита адв. Г. се е позовал на съдебна практика на националния съд, подкрепяща неговата теза а по аналогични казуси и със сходни решаващи мотиви на съда. Счита, че неправилно и необосновано се очаква от всяка търговска операция печалба, печалбата се определяла за конкретен период. Адв. Г. поддържа доводите за дълготрайни търговски взаимоотношения между вносителя и крайния клиент - международна търговска верига ЛИДЛ. Адв. Г. аргументира защитната си теза и със стойността на процесните стоки и определя като убедителни представените доказателства за декларираната договорна стойност, в това число счетоводната отчетност, декларации и дневници по ДДС, за плащането.

Конкретно за стоката домати тип кръгъл, червен, счита, че неправилно не е взето предвид и продажната цена на декларираните със същия код по КН домити тип кръгъл, розов, продадени на печалба. Цитира съдебна практика, според която това условие следвало да се приеме налице по отношение на цялата партида. Посочва, че митническият орган следвало да анализира данните за цялата партида домати по митническата декларация - декларирани с код КН [ЕГН], закупени от един и същи доставчик и имащи един и същи произход - Турция - внесените домати по т.1 и т.3 от МРН.

Изрично заявява, че по делото са представени "всички налични доказателства,

касаещи придобиването и реализацията на стоките", както и, че предварително съгласували с митническите органи какви документи следвало да представят. Претендира, че на базата на същите документи, митническите органи са връщали внесен депозит, в която връзка представял за сведение 2 броя решения на ТД Митница П. от същия вносител и за същия месец на вноса.

Претендира основателност на жалбата и на основание даденото тълкуване на норми по правото на ЕС с Решение от 21.09.2023г. по преюдициално дело C-770/21г., конкретно т.85 и 85 от делото – акцентира по специално, че не можело да се изисква да представи писмен договор, обвързващ износителя, нямало пречка вносителят да представи какъвто и да е еквивалент на писмения договор документ, с който може да установи релевантните елементи на договорното отношение. Счита, че фактурата съставлявала еквивалентен на писмения договор документ, ведно с преводните нареждания за плащане и счетоводните записвания, декларирането на фактурата в дневника за покупки, и договорната стойност била доказана. Обсъжда подробно Решение СЕС по преюдициално дело C-770/21 по идентичен казус, конкретно мотивира и акцентира, че в случая разликата между двете стойности не е повече от 50%, както и, че за СЕС плащането, осчетоводяването и данъчното отчитане на покупната цена представлявали доказателства с изключително висока тежест. Също счита, че СЕС приема, че посочените документи изчерпвали списъка с необходими доказателства по чл.75, пар.5, ал.4 от Регламента за изпълнение за доказване на декларираната договорна стойност, още повече, че същите били допълнени и с еквивалентните на писмения договор документи - фактура за плащане, осчетоводяване и данъчно отчитане на покупката. Единственият аргумент на митническите органи съставлявало обстоятелството, че стоката е продадена на загуба, което счита ваза неотнормено, като се позовава на приетото в мотивите на решението на СЕС по т. 82, позовава се и на съдебна практика от преди отправянето на преюдициалното запитване – от 2021г. Адв. Г. счита, че приетото по т.3 от диспозитива на решението на СЕС, не било налично последното от трите условия - представянето на всеки документ, доказващ, че въпросната партида е освободена при условия, потвърждаващи достоверността на тази стойност. Твърди, че са представени абсолютно всички налични доказателства, описани в чл.75, пар.5, алинея 4 от Делегиран регламент 2017/891.

Претендира присъждането на направените по делото разноски в полза на дружеството-жалбоподател.

ОТВЕТНИКЪТ – Териториална дирекция "Митница П." (с предишно наименование Териториална дирекция "Тракийска") при Агенция Митници, юрк. Д., оспори жалбата изцяло, претендира законосъобразност на решение на всички основания. В подробна писмена защита излага правни и фактически съображения, обосновава решението на митническия орган. Застъпва тезата, че не е възможно вносителят да избира кой метод ще прилага, такова право било дадено по старото земеделско законодателство на ЕС - чл.5 от Регламент 3223/1994 и чл.139 от Регламент 1580/21007. , методите се прилагали в точна последователност, също в рамките на вторичните методи по чл.74, пар.1 МКС, не било възможно смесено прилагане на методи. Цитира специфични правила в земеделското законодателство относно системата на входните цени. Счита всички изложени в жалбата и допълнително аргументи от страна на дружеството за неоснователни и недоказани. Както в административното, така и в съдебното

производство дружеството не е представило удовлетворяващо доказателство за условията за освобождаване на предоставеното обезпечение по чл.75, пар.5 от ДР (ЕС) № 2017/891 на Комисията. Счита за неправилно твърдението за допуснато нарушение на чл.73 и чл.75 от регламент 2017/891 като не изследва цялата внесена партида, в случая домати, и че разделяла партидата на две. Видно било от самата МД, че вносителят разграничил партидата на две - декларирал доматиите като две отделни стоки, предвид тяхното описание, количество и стойност. позовава се и на Регламент 543/2011 за правилата при описание на плодовете и зеленчуците. Излага доводи за относимите мотиви от решението на СЕС по преюдициално дело C-770/21. Счита за безспорно, че вносителят не е представил писмен договор, сключен между него и износителя или какъвто и да е друг еквивалентен документ ,с който можело да се установят релевантните елементи на договорното правоотношение, сред които са и условията, свързани с уговорката на цената, на която е закупена, е внесената партида. Липсвали каквито и да са документи, подписани от износителя, които потвърждавали цената, на която е закупена стоката. Тези факти се потвърдили и от отговора на вещото лице в съдебно заседание, и дадения отговор, че не е установило други документи, освен тези, които са по делото. Представените документи - справки -декларации, дневници за покупки и продажби, уведомления на НАП, VIES- декларации, са годни доказателства за декларирана стойност на стоките, ако вносителят определи митническата стойност на стоките съгласно чл.74, пар.2, буква в) от Регламент (ЕС) № 952/2013г, но в случая вносителят декларирал митническа стойност определена на основание чл.70, пар.1 от същия регламент, поради което тези доказателства са неотносими. Позовава се на установеното от вещото лице, че не могат да се разграничат плащанията за отделните стоки/партида, вписани са митническите декларации и общата стойност по конкретна фактура, които документи не съдържали информация само за една стока, от които обстоятелства прави изводи, че освен , че стоката е продадена на загуба, не са изпълнени условията на чл.75, пар.3, ал.3 от Делегирания регламент. Счита за неоснователен и доводът на жалбоподателя за дължима разлика повече от 50% между декларираната договорна стойност е и определената от Комисията стандартна стойност при вноса, като основание за съмнение у митническия орган за достоверността на декларираната стойност, като се позовава на т. 90 от решението по дело C-770/21, но този извод не изключвал наличието на основания за съмнение и при по-малки разлики между декларираната и СВС в хипотезата на продажба на загуба, стига декларираната митническа стойност на продуктите да е по-висока с 8% от определената от ЕК фиксирана стойност на продуктите към момента на вноса, за което се позовава на т. 93 от решението на съда по същото преюдициално дело - именно посоченото отклонение поражда тежестта за вносителя да докаже, че партидата от внесените стоки е била освободена съгласно условията, потвърждаващи достоверността на декларираната договорна стойност.

В случая декларираната договорна стойност била значително по-висока в сравнение със СВС на ЕК, внесената партида била продадена на загуба на митническата територия на ЕС, вносителят е бил поканен да представи всеки документ, доказващ, че въпросната партида е освободена при условия, потвърждаващи достоверността на тази стойност; но вносителят е представил фактури за покупката и продажбата на внесените стоки. Доколкото митническата стойност надвишава с над 8%СВС на датата на деклариране, съгласно чл. 75, пар.5 от ДР 2017/891 вносителят следва ад

ангажира всички документи, необходими за извършване на митническата проверка по отношение на продажбата и освобождаването на процесната стока, в случая не е представен договор, сключен между вносителя и износителя нито друго доказателство, позволяващо да се установят релевантните елементи на договорното правоотношение, сред които и условията, свързани с уговорката за цената, на която е придобита внесената партида. Пзовава се на съдебна практика по идентични дела.

По всички изложени съображения, ответникът иска от съда да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана. В съдебно заседание в ход по същество, юрк. Д. претендира и присъждане на разноски.

По делото са приети доказателствата по административната преписка, допълнително представени от страните и е изслушано заключение на вещо лице по съдебно-икономическа експертиза.

Административен съд София-град, като обсъди доказателствата по делото, взе предвид доводите и възраженията на страните ведно с даденото задължително тълкуване на норми по правото на ЕС с Решение на Съда от 21.09.2023г. по преюдициално дело C-770/21г., извърши дължимата служебна проверка на оспореното решение на митническия орган на всички основания по чл.146 вр. чл.168, ал.1 АПК, от фактическа и правна страна приема следното:

По допустимостта на оспорването:

На дата 09.03.2022г., на представител на дружеството е връчено уведомление за вземане под отчет, за допълнително установените задължения въз основа на оспореното решение, жалбата до съда с дата 21.03.2022г., видно от пощенското клеймо на плика за изпращането ѝ, е подадена в срок, същата е и процесуално допустима.

По фактите

Решение № РТД 3000-402/07.03.2022г./32-74941, издадено от Директор на Териториална дирекция „Митница П.“ при Агенция „Митници“, като се иска неговата отмяна в частта, в която с решението е постановен отказ да се освободи депозита за вноса на стоките:

под № 1 домати тип кръгъл, червен 1200 кг нето тегло, деклариран с код по КН [ЕГН], с декларирана митническа стойност в размер на 2511,19лв., преизчислена в евро на 100 кг на 107,00 евро /100 кг, като договорна стойност по чл.70 МКС, при определена от Европейската комисия за деня на вноса - 26.04.2022г. стандартна вносна стойност за домати с произход Турция - 87,2 евро на 100 кг.

под № 4 тиквички 3600 кг нето тегло, декларирани с код КН[ЕИК] и с декларирана митническа стойност в размер на 6159,50 лв., преизчислена в евро /100 кг - 87,48 евро /100 кг от стоката, при определена от Европейската комисия за деня на вноса - 26.04.2022г. стандартна вносна стойност за пресни тиквички с произход Турция - 51,1 евро на 100 кг.

оформени с Митническа декларация с МРН № 21BG0030100026530R1 / 26.04.2021 г. и депозитът е задържан за плащане на вносно мито, преизчислено на база стандартната вносна стойност за процесните стоки

Митническата стойност на стоките е изчислена въз основа на следните данни:

За стока № 1 пресни домати , тип кръгъл, червен - фактурна цена стоката в размер на 1152 евро, транспортни разходи до границата на ЕС размер на 258,07 лв. за 1200 кг, произчислени на 100 кг от стоката, цената е в размер на 107 евро /100 кг.

За стока № 3 пресни домати тип кръгъл , розов - фактурна цена стоката в размер на 3 109,50 евро за 2 250 кг , транспортни разход до границата на ЕС в размер на 529,63 лв. За 2250 кг, произчислени за 100 кг от стоката - цената е в размер на 150, 24 евро /100 кг.

За стока № 4 пресни тиквички - фактурна цена стоката в размер на 2764,80 евро за 3600 кг , транспортни разход до границата на ЕС в размер на 752,02лв. За 3600 кг, произчислени за 100 кг от стоката - цената е в размер на 87, 48 евро /100 кг.

На основание, че декларираната вносна митническа стойност - договорна стойност по чл.70 МКС, е по-голяма с 8 % от СВС, съгласно разпоредбите на чл.75, пар.2 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 във връзка с чл. 148 от Регламент за изпълнение (ЕС)2015/2447 е изискано и вносителят е представил обезпечения:

за стока № 1 домати тип кръгъл , червен, е в размер на 539,80лв.

за стока № 4 - пресни тиквички - обезпечението е в размер на 742,33 лв., представляващо разликата между митото, което вносителят би платил при определената за деня СВС и вече платеното от вносителя.

Към МРН като доказателство за турския произход на стоката дружеството-вносител е представило сертификат EUR.1, приет от митническите органи и стоката се счита за произход от Турция.

Определените от митническите органи обезпечения са внесени за сметка на вносителя от негов митнически представител по пълномощие – „Ренус България“ ООД.

С Решението са определени и допълнителни митнически задължения общо в размер на 13 322,73 лв., в това число за ДДС 7 806,17 лв., за мита - 5493,98лв. и лихва - 22,58 лв., произтичащи от промени в декларираните данни за стоки № 1 домати тип кръгъл, червени и стока № 4 пресни тиквички по процесната МРН, на основание, че не са представени удовлетворяващи доказателства за декларираната цена на стоката - по договорна стойност на основание чл.70 МКС, допълнителните задължения са отразени като задължение на дружеството на основание Уведомление за вземане под отчет от дата 09.03.2022г.

В хода на производството по издаване на процесното решение, са извършени следните процесуални действия:

На дата 26.04.2021 г. на дружеството е връчено писмо с изх. № 32-134629 дружеството е уведомено от митническите органи, че на основание чл.75, пар.5, ал.1 ДР (ЕС) 2017/891 на Комисията, в едномесечен срок от продажбата на стоките, но не по-късно от 4 месеца от регистриране на митническата декларация, е необходимо да представи доказателства, че стоките по процесната МРН са реализирани на пазара на ЕС при условия, потвърждаващи коректността на декларираната вносна митническа стойност. В отговор на искането, на дата 21.05.2021г. от страна на дружеството-вносител чрез същия пълномощник са представени доказателства за продажни цени и за извършени плащания. По въпроса на какви цени са пласирани стоките, са представени доказателства за следното:

- за стока № 1, домати тип кръгъл, червени по процесната МРН данните са, че цялото количество от 1200 кг е продадено на цена от 118 евро /100 кг

-за стока № 4, пресни тиквички, данните са, че цялото количество от 3600 кг е

продадено на цена от 103 евро /100 кг.

С допълнителни молба от 16.06.2021 г. от страна дружеството пълномощник от името на вносителя са представени в МБ С.: процесната МРН, справки-декларации по ДДС за м. 01-04 на 2021г. с приложени дневници за покупки и продажби (уведомявания за приемане на постъпили данни за с.СД и дневниците , подаден VIES – декларации, за ВОД за м. 01-04.2021г.

От данните за продажните цени на стоките на територията на ЕС са формирани следните изводи:

- **за стока 1 домати червени тип кръгъл**, представената фактура за продажна цена 118 евро /100 кг е по-ниска от цената на придобиване на тази стока - **122,31 евро на 100 кг** (формирана въз основа на сбора от фактурната цена на стоката 1152 евро за 1200 кг и декларираните в МРН разходи данните за транспортни разходи до границата на ЕС в размер на 258,07 лв., транспортни разходи след въвеждане на територията на ЕС 97,65 лв/100 кг и разходи за представителство в общ размер 102,13лв - за цялото количество, преизчислени на 100 кг в евро - 122,31 евро /100 кг).

--**за стока 4 - пресни тиквички**, представената фактура за продажна цена 103 евро /100 кг е по-ниска от цената на придобиване на тази стока - **106,95 евро на 100 кг** , формирана въз основа на сбора от фактурната цена на стоката - 2764,80 евро за цялото количество 3600 кг и декларираните в МРН разходи -данните за транспортни разходи до границата на ЕС в размер на 752,02 лв., мито в размер на 788,42 лв., транспортни разходи след въвеждане на територията на ЕС 284,55 лв. и разходи за представителство в общ размер 297,61 лв. - за цялото количество, преизчислени на 100 кг в евро - 106,95 евро /100 кг).

Предвид изводите за продажбата на стоките №1 домати тип кръгъл, червен и №4 пресни тиквички, органите са приели, че не е представено удовлетворяващо доказателство за условията за освобождаване.

На основание чл. 22, параграф 6 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., с писмо рег. № 32-324787 от 13.10.2021 г. вносителя е уведомен, че предстои издаване на Решение на Директора на ТД Митница П. с което за стока № 4 - пресни тиквички и стока № 1 - пресни домати, тип кръгъл, червен по МД с МКП 21В0003010026530R1 от 26.04.2021 г. ще се постанови неблагоприятен резултат - възникване на митническо задължение, поради неизпълнение на условието по чл. 75, параграф 5, алинея 3 от ДР 2017/891 и предоставените обезпечения за същите тези стоки ще бъдат усвоени. На дружеството е дадена възможност за изразяване на становище в срок от 30 дни. Писмото е връчено на 15.10.2021 г. На 12.11.2021г. „Ренус България“ ООД, в качеството му на пълномощник на вносителя, депозира Молба с вх. № 32-361168. в която излага доводи, че решението на митническите органи ще бъде неправилно и моли предоставеният депозит за стоката пресни тиквички, да бъде освободен изцяло, по съображения, че чл. 75 от ДР2017/891, не въвеждал изискване за доказване на печалба при реализация на стоките, нито разделял документите на такива, свързани с доказването на по-висока или на по-ниска продажна цена от покупната им стойност и не изключвал представените документи.

Освен горните данни и проведената процедура, произтичащото от разпоредби по правото на ЕС (чл. 181, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1308/2013 г. Делегиран регламент (ЕС) 2017/891.), в мотивите на оспореното решение органът е посочил и следните доводи що се касае за стоките под № 1 - домати тип кръгъл, червен и № 4 пресни тиквички:

1.Зависимостта между митото и входната цена е обратно пропорционална; колкото по-висока е декларираната входна цена, толкова е по-ниско митото и обратното; ако вносителите декларираат завишени цени, които са по-високи от СВС, с които избягват заплащането на по-високи мита. Европейската комисия е въвела обезпечението като инструмент за защита интересите на ЕС. Задължението за учредяване на обезпечение възниква, ако декларираната вносна стойност е по-висока от СВС с повече от 8%.

2. Вносителят декларира, че въпреки че на пазара в Р Турция стоките се продавали на цената, определена от ЕК - СВС, той ги е закупил на по-високи цени от 8 % спрямо СВС. Вносителят трябва да докаже, че високата декларирана от него цена не е завишена е цел избягване заплащането на митата.

3. Органът е изложил, че за високата цена биха могли да се представят например документи, че стоката е от категорията на биопродуктите или че е с качество екстра. В конкретния случай в митническата декларация и придружаващите документи, стоките № 1 и №4 - домати тип кръгъл, червен и пресни тиквички, не са декларирана като биопродукт, а в представения сертификат за съответствие с пазарните стандартни на е посочено качество първо, а не екстра. Формиран е извод, че в случая няма обективни доказателства, които да обосновават високата цена за посочените две стоки, която е заявил вносителят.

4.Пазарната логика изисквала търговецът да продава дадена стока на цена, не по-ниска от цената, на която той я е придобил, затова митническите органи търсели именно такива доказателства, но в конкретния случай продажбата на печалба не била доказана за цялото количество от стоките № 1 и № 4 по процесната МРН.

5.Въз основа на предоставените данни от вносителя, са направени изчисления за себестойността на процесната стока, като са взети предвид данни за разходи, предоставени от дружеството вносител и които не са спорни :

-Декларираната цената на стоките по фактура от турския доставчик

-декларираната митническа стойност на стоката, включваща разходи до границата на ЕС - декларираното в 4/9 Добавяния и приспадания по процесната МРН

- Условиата на доставката са Ф. завод с отправна точка Д., Турция, като купувачът заплаща транспортните разходи, застрахователната премия, както и всички мита, такси, дължими при вноса

Процесното решение не се обжалва по отношение на постановеното с него освобождаване на депозит за стока № 3, но по претенцията на оспорващия, че стоките под №1 и №3 следва да се разгледат като една партида, следва да се посочат фактическите констатации за стока № 3 по процесната МРН, които не са спорни между страните, а именно:

Под № 3 е декларирана стока домати тип кръгъл, розов, (Pembe)- 2250 кг нето тегло, деклариран с код по КН [ЕГН], с декларирана митническа стойност в размер на 6611,28лв., преизчислена в евро на 100 кг на 150,24 евро /100 кг, като договорна стойност по чл.70 МКС, при определена от Европейската комисия за деня на вноса - 26.04.2022г. стандартна вносна стойност за домати с произход Турция - 87,2 евро на 100 кг.

На основание, че декларираната вносна митническа стойност - договорна стойност по чл.70 МКС, е по-голяма с 8 % от СВС, съгласно разпоредбите на чл.75, пар.2 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 във връзка с чл. 148 от Регламент за изпълнение (ЕС)2015/2447 е изискано и вносителят е представил обезпечения за стока № 3 -

домати тип кръгъл - розови, е в размер на 1311,36 лв.

В отговор на искането, на дата 21.05.2021г. от страна на дружеството-вносител за стока № 3, домати тип кръгъл, розови, данните са, че цялото количество от 2250 кг е продадено на цена от 179 евро /100 кг.

За стока №3 домати тип кръгъл, розови, представената фактура за продажна цена 179 евро /100 кг е по-висока от цената на придобиване на тази стока - **159,55 евро на 100 кг**, формирана въз основа на сбора от фактурната цена на стоката 3109,50 евро за 2250 кг и декларираните в МРН разходи -данните за транспортни разходи до границата на ЕС в размер на 229,63 лв., транспортни разходи след въвеждане на територията на ЕС 200,40 лв./100 кг и разходи за представителство пред органите на БАБХ на ГКПП Капитан А. - 209,60,13лв - за цялото количество, преизчислени на 100 кг в евро - 159,55 евро /100 кг). При тези данни митническите органи намират, че представените от страна на „РЕНУС БЪЛГАРИЯ“ ООД, документи за освобождаване на обезпечението могат да бъдат приети като еднозначно доказателство за условията на реализиране по удовлетворителен за митническите органи начин, какъвто е текста на разпоредбата на чл. 75 Параграф 5 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891 на Комисията, поради което вносите за стока №3- пресни домати тип кръгъл, розов(Рембе) депозит в размер на 1311,36 лв. следва да бъде освободен.

Видно от представеното към жалбата обяснение от пълномощник на дружеството за отрицателна калкулация, същото по принцип и е мотивирано с дългосрочно и устойчиво сътрудничество с доставчици, с необходимото участие в рекламни кампании на клиенти , можело да се случи продажба на загуба за отделни сделки, само със смесено изчисляване на продажните цени, което включва сравними продукти за клиенти в специален период, можело да се поддържат специални промоции по отношение на надеждност на доставките и дългосрочни отношения. Средната продажна цена стоките в България по време на референтния период е по-висока от закупните (покупните) цени.

Според декларация към жалбата от законния представляващ дружеството - Норберт Г., се декларира данни по чл.127 от Регламент за изпълнение на Комисията във връзка с чл.70, ал.3 (г) от Регламент 952/2013 МКС, декларира данни по отношение на Лидл - Германия Лидл България и дружеството - жалбоподател не са свързани лица, и още следното : служители или директор на всяко от дружествата и член на семействата им не работят за другото дружество;тези дружества не са юридически признати като бизнес партньори; нямало трети лица, които пряко или непряко да контролират или да притежават 5% или повече от акциите с право на глас в обръщение на което и да е от споменатите дружества; нито едно не контролира друго дружество; нито едно не е пряко, нито непряко контролирано от трето лице или от трето дружество; тези дружества не контролират нито пряко, нито съвместно трети лица. Съдът приема, че тези обстоятелства са декларирани формално, доколкото подлага под съмнение декларираните данни за служители и взаимоотношения в другите дружества, тъй като няма яснота въз основа на какви данни и обстоятелства, с които г-н Г. разполага, има категоричност за декларираните обстоятелства, дори за членове на семействата в трите дружества.

В приетото по делото заключение, вещото лице К., след анализ на доказателствата – само представени по делото без допълнителни такива, е достигнала до изводи, идентични с тези на митническите органи по отношение на декларираните стойности и разходи, с изключение на извода, че декларираните митнически стойности са и

договорните такива, за което вещото лице няма право да формира изводи – касае се за правен въпрос по съществото на спора, по който съдът следва да се произнесе с решението си, още повече такъв въпрос не е поставян. Съдът не цени заключението относно твърденията на основание съдържанието на чл.75, пар.5 от Регламент 8912/2017 и направения извод – по правото и по съществото на правния спор, че представените доказателства – само по делото, потвърждавали договорната стойност. Тези изводи са правни, не са предмет на заключението и от компетентността на вещото лице.

Съдът цени заключението на вещото лице само по отношение на въпросите, които са му поставени :

1) По първи въпрос - каква е реално заплатената цена на стоки под № 1,2 и 3 по процесната МРН и съответства ли същата на посочената по фактурата за покупка – на този въпрос е отговорило положително. Вещото лице е посочило изрично, че фактурата към турския доставчик е заплатена. Декларираната цена по търговската фактура – за трите стоки по процесната МРН и съответствала на декларираните данни пред митническите органи в държавата на вноса и износа. Вещото лице е изследвало фактурата за доставка, транспортни фактури за разходи до граница – митническата стойност при внос включвала транспорт само до граница, плащания към доставчика, осчетоводявания, дневници за покупки /продажби и справки-декларации по ЗДСДС и VIES декларации за вътреобщностни доставки. „Във всички документи е посочена именно цената, която е по доставната фактура.“ Следователно, вещото лице не е изследвало на първо място, документи, различни от представените по делото и на митническите органи в хода на административното производство, а при изводите си няма предвид представен договор или друг документ, съдържащ клаузи за цена на стоката, за място на доставка и разходи, подписан между дружеството-вносител и турския доставчик по фактурата.

2) На втория поставен въпрос – посочени ли са основните условия при доставката на стоките под № 12, 2 и 3 от МРН в издадената от турския доставчик фактура относно мястото на доставка, и разходите по нея, вещото лице е дало следния отговор: в търговска фактура DES202100000523/22.04.2021г., приложена по л. 141 от делото в превод на български счита за описано мястото на доставка така за всяка от стоките: „ОБЕРДИНГ дан номер BG [ЕГН] Айхенщрасе 11 a-d DE 85445 Германия“, няма други данни в отговора на този въпрос. Видно е, че стоките по процесната МРН, предмет на разглеждане, са продадени на ЛИДЛ България.

3) Третият поставен въпрос на вещото лице е отразена ли е реално заплатената цена в счетоводната отчетност и в справките –декларации към НАП, както и редовно ли са извършени счетоводните записвания и правилно ли са отразени счетоводството на дружеството. Вещото лице за отговора на този въпрос е посочило, че е изследвало представени документи, конкретно е изброило посочените по-горе, и посочило, че във всички документи е посочена именно цената по доставната фактура.

4) На въпрос 4 Надвишава ли реално заплатената стойност за всяка от стоките 1, 3 и 4 по процесната МРН съществено –съществено повече от 50 % - вещото лице се е позовало на СВС за деня на вноса на стоките, определена от ЕК, като е достигнало до изводи, че за всяка от трите стоки, не надвишава с повече от 50 % СВС за деня на вноса. За този си извод вещото лице е взело предвид следните стойности:

- За стока 1 домати тип кръгъл червен – СВС за домати с произход Турция за 26.04.2021г. е в размер на 87,20 евро /100 кг, при покупна стойност 96 евро /100

кг.митническите органи са посочили декларирана стойност 107,00 евро, като са включили и транспортни разходи до границата на ЕС, декларирани по МРН в размер на 752,02 лв. за цялото количество.

-За стока № 3 домати тип кръгъл розов, СВС за домати с произход Турция за 26.04.2021г. е в размер на 87,20 евро /100 кг , при покупна стойност 138,26 евро /100 кг. Следва да се посочи, че митническите органи са посочили митническа стойност за тази стока в размер на 150,24 евро, като са включени и транспортните разходи до границата на ЕС, декларирани в МРН за тази стока.

-За стока № 4 пресни тиквички, СВС за тиквички с произход Турция за 26.04.2021г. е в размер на 51,10 евро /100 кг , при покупна стойност 76,80 евро /100 кг., митническите органи са посочили декларирана митническа стойност 87,48 евро /100 кг, като са включили и декларирани разходи в размер на 752,02 лв. транспортни разходи, декларирани по МРН.

Следователно, за изводите си по този въпрос вещото лице е взело предвид само цената, платена на турския доставчик по фактурата за закупуване на стоките, без да вземе предвид и разходите за транспорт до границата на ЕС, декларирани от дружеството по МРН за всяка от посочените стоки. Съдът приема, че за преценката дали декларираната митническа стойност надвишава СВС с 8% следователно, следва да се вземат стойностите, изчислени от митническите органи, които съответстват на легалното определение на митническа стойност на стоките и на стойностите на направените разходи, декларирани при вноса. Разликите за стоки № 3 и № 4 са над 50 % що се касае до сравнение между декларираните митнически стойности и СВС .

По 5 въпрос – Налице ли е продажба на загуба при реализацията на стоки №1 и 3 по процесната МРН след реализацията им . Вещото лице е достигнало до обобщен извод, че не е налице загуба при продажбата им, като е направило следните изчисления:

Вещото лице е формирало „общо за двете стоки покупна цена и продажна цена като е посочило в таблица покупните стойности - цена от 0,96 евро за 1 кг за домати тип кръгъл червен, и 1,3826 за домати тип кръгъл розов по решението на директора, вещото лице е посочило общо за двете стоки в в графа покупна цена в размер на 1,1713 лв. Идентично и за продажните цени – съответно за домати червен – 1,18 евро и за домати розов – 1,34 - е формирана общо за двете стоки продажна цена 1,26 евро за 1 кг.

На въпрос № 6 възможно ли е да бъде установено има ли проследимост на конкретните стоки 1, 3 и 4 в счетоводството, т.е. какви документи са съставени по счетоводните записвания от момента на закупуване до момента на продажба и дали може да бъдат установени дебитни и кредитни известия - вещото лице е посочило, че е налице проследимост на конкретните стоки 1, 3 и 4 в счетоводството, видно от представените записвания **в главната книга** от момента на закупуване до момента на продажба , можело да бъдат установени движенията на стоките.

Видно от представените счетоводни записвания, се касае за общо отразяване на фактури за приходи от продажби – на фактура от 21.04.2021г. на стойност 27 751 ,20 евро, отразена по сметка клиенти – приходи от клиент - Лидл Румъния на същата стойност – лист 151 от делото. Следващата представена счетоводна статия е на л. 153 за фактура от 26.04.2021г. по номер на документ, съвпадащ с процесната МРН и с текст – плащане EUST + мито тиквички + домати + депозит тиквички + домати, сумата е в размер на 7649,10 евро, има разграничение на различните видове плащания, но що се касае до отразяването по Материални активи – касае се за обща сума.

Следователно, проследимост има по отношение на фактурата като обща стойност за закупуване и плащанията по нея, но не и на отделните стоки по вид – в това число само за домати, идентично фактурите – като номер, стойност и вид на доставката, са отразени и в дневниците по ДДС. Няма представена аналитична счетоводна отчетност по видове стоки и начина на формиране на цената например на домати по конкретен ценови метод, в това число за приложения от вещото лице метод за формиране на цена – сбор от цените на двата вида домати, разделен на две. За да се приложи конкретен метод за определяне на цени, следва да има данни в счетоводството на дружеството, че е възприет и прилаган такъв метод. Касае се за изчисления, направени от вещото лице, без да съответстват на данни в счетоводството на дружеството за формиране на цената по посочения начин.

Правни съображения на съда по приложимото към казуса право:

Правната уредба на вноса на плодове и зеленчуци се подчинява на специални митнически правила, доколкото член 1, параграф 1, втора алинея от Митническият кодекс на Съюза предвижда, че последният се прилага, без да се засяга законодателството на Съюза в други области, а Регламент № 1308/2013 и Делегиран регламент 2017/891 съдържат специални митнически правила относно вноса на плодове и зеленчуци. За целите на прилагането на митата по Общата митническа тарифа за продуктите от сектора на плодовете и зеленчуците член 181 от Регламент № 1308/2013 предвижда механизъм, наречен „входна цена“, който се основава на прагове на минималните вносни цени, под които се прилагат специфични допълнителни мита, които са толкова по-високи, колкото по-ниска е стойността на вноса. С член 181, параграф 2 от Регламент № 1308/2013 се предоставя на Комисията правомощието да приема делегирани актове, с цел да се гарантира, че достоверността на декларираната входна цена на съответна партида се проверява, като се използва фиксирана стойност при вноса, както и да се определят условията, при които се изисква предоставяне на гаранция. Делегиран регламент 2017/891, който е приет на основание член 181, параграф 2 от Регламент № 1308/2013, съдържа, първо, член 74, по силата на който за целите на изчисляването на тази фиксирана стойност при внос, държавите членки трябва да съобщават на Комисията за всеки пазарен ден средните представителни цени на продуктите, внесени от трети държави и продавани на пазарите на държавите членки за вносни стоки, както и общите количества, отнасящи се за тези цени.

В чл. 75 от Делегиран регламент 2017/891 са предвидени правилата за определяне на входните цени на съответните продукти, като от една страна, съгласно член 75, параграф 2 от посочения делегиран регламент, когато митническата стойност на определени продукти се определя според договорната стойност, посочена в член 70 от Митническият кодекс на Съюза, и тази митническа стойност е по-висока с повече от 8 % от фиксираната ставка, изчислена от Комисията като фиксирана стойност при внос по смисъла на член 181, параграф 2 от Регламент № 1308/2013 в момента на съставяне на декларацията за допускане на продуктите за свободно обращение, вносителят трябва да предостави гаранция. Тази гаранция се равнява на дължимото мито, ако въпросният продукт е бил класифициран въз основа на съответната фиксирана стойност при внос.

От друга страна, съгласно член 75, параграф 5, първа алинея от Делегиран регламент 2017/891 вносителят разполага с един месец от продажбата на въпросните продукти, като се спазва максималният срок от четири месеца от датата на приемане на

декларацията за допускане за свободно обращение, за да докаже, че партията е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в член 70 от Митническият кодекс на Съюза, или да определи митническата стойност, посочена в член 74, параграф 2, буква в) от този кодекс. Съгласно член 75, параграф 5, втора и трета алинея от Делегиран регламент 2017/891 неспазването на един от тези срокове води до загуба на гаранцията, предоставена за заплащане на вносните мита, като това важи и когато вносителят не представи удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване на партията.

По тълкуването на относимите към казуса разпоредби, по преюдициалното дело C-770/21, е постановено **Решение на Съда (пети състав) от 21 септември 2023 г., с диспозитива на което Съдът на ЕС е дал следното тълкуване:**

"1) Член 75, параграфи 5 и 6 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 на Комисията от 13 март 2017 година за допълване на Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на секторите на плодовете и зеленчуците и на преработените плодове и зеленчуци, за допълване на Регламент (ЕС) № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на санкциите, приложими в посочените сектори, и за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) № 543/2011 на Комисията

трябва да се тълкува в смисъл, че:

- не допуска възможността вносител, който в предвидените в тези разпоредби срокове не е избрал да определи митническата стойност на внесената партия съгласно член 74, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза, а вместо това е определил тази стойност в съответствие с член 70 от посочения регламент, надлежно да се позове, в подкрепа на подадената от него жалба по съдебен ред срещу решение на митническите органи, с което се определя митническото задължение, на изчисление на митническата стойност, извършено в съответствие с член 74, параграф 2, буква в) от Регламент № 952/2013, за да докаже, като се позове на член 134, параграф 2, буква б) от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията от 24 ноември 2015 година за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент № 952/2013, правилното определяне на цените, посочени в член 70 от Регламент № 952/2013,

-не допуска възможността съдебен орган, сезиран с жалба срещу решение на митнически орган, с което се определя митническото задължение, да разгледа служебно и за първи път във висиящия пред него спор въпроса дали вносителят и износителят са свързани по смисъла на член 70, параграф 3, буква г) от Регламент № 952/2013, и ако това е така, дали евентуално съществуващата връзка между тях е повлияла върху действително платената или подлежаща на плащане цена по смисъла на горепосочената разпоредба, при положение че извършваният от митническия орган митнически контрол не се е отнасял до наличието на такива връзка, тъй като посоченият орган не е приложил декларираната договорна стойност по различни съображения, свързани с условията за освобождаване на съответната партия на пазара на Европейския съюз.

2)Член 75, параграф 5 от Делегиран регламент № 2017/891

трябва да се тълкува в смисъл, че

освобождаването на пратката от внесени стоки чрез продажба на загуба е сериозна

индикация за изкуствено завишаване на декларираната договорна стойност, което не задължава вносителя, с цел да докаже достоверността на тази стойност, да представи на митническите органи, освен изрично посочените в четвърта алинея от тази разпоредба документи, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването, и доказателството за плащане на декларираната договорна стойност, договор или друг еквивалентен документ, в който е посочена цената, на която внесената партида е била закупена от него, когато първите документи са достатъчни, за да докажат достоверността на декларираната договорна стойност.

3) Член 75, параграф 5 от Делегиран регламент № 2017/891

трябва да се тълкува в смисъл, че

за целите на определянето на митническата стойност митническите органи трябва да изключат декларираната договорна стойност на партида внесени стоки, когато тази стойност е значително по-висока в сравнение със стандартната стойност при вноса, определена от Европейската комисия, като тази партида е продадена на загуба на митническата територия на Европейския съюз и въпреки факта, че е бил поканен да представи всеки документ, доказващ, че въпросната партида е освободена при условия, потвърждаващи достоверността на тази стойност, вносителят не е представил достатъчни за тази цел документи, макар че посочените органи не оспорват автентичността на издадената от износителя фактура, нито действителното ѝ плащане от вносителя.“

Във връзка с така дадените отговори и съобразно фактите по делото, следва да бъдат съобразени и мотивите на съдебното решение, формирали крайните изводи, а именно:

По разясненията от т. 81 и т. 82 от решението на Съда по дело C-770/21, доказателството, което трябва да се представи от вносителя, се отнася до всички условия, свързани с протичането на продажбата на внасяната в Съюза партида, които могат да представляват съвкупност от съвпадащи индиции, позволяващи да се потвърди правилното определяне на цените, посочени в член 70 от Митническият кодекс на Съюза. Продажба на внесената партида на загуба може да представлява сериозна индикация, че декларираната договорна стойност е била изкуствено завишена от вносителя, за да избегне вносното мито, което следва да се плати, или да намали размера му, по-специално когато става въпрос за повтаряща се или извършвана през дълъг период продажба на загуба.

Макар продажбата на загуба да не е достатъчно обстоятелство, въз основа на което митническите органи автоматично да заключат, че декларираната договорна стойност не отговаря на действителността, то в този случай вносителят трябва да докаже не само че тази продажба на загуба се обяснява с обстоятелства, които не засягат правилното определяне на цените, посочени в член 70 от Митническият кодекс на Съюза, но и че другите условия за освобождаване на тази партида потвърждават правилното определяне на посочените цени /т. 83/.

На първо място, в съответствие с член 75, параграф 5, четвърта алинея от Делегиран регламент 2017/891 вносителят трябва да предостави на митническите органи освен фактурата всички документи, необходими за извършването на съответната митническа проверка по отношение на продажбата и освобождаването на всеки продукт от внесената партида, включително документите, свързани с транспорта,

застраховката, обработката и съхраняването на посочената партида /т. 84/.

В случай, че документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на партидата от съответните стоки не са достатъчни, за да докажат достоверността на декларираната договорна стойност, вносителят следва да представи на митническите органи други документи, свързани с продажбата и освобождаването на тази партида, като например писмен договор, сключен между него и износителя, или какъвто и да е друг еквивалентен документ, с който може да се установят релевантните елементи на договорното правоотношение, сред които са условията, свързани с уговорката за цената, на която е закупена внесената партида /т. 85/.

Също от разясненията в т. 90 от решението на Съда по дело C-770/21 следва, че разлика в цените с повече от 50 % като констатираната в случая между декларираната договорна стойност на партида внесени стоки и определената от Комисията стандартна стойност при внос, е достатъчна, за да породи у митническия орган съмнения в достоверността на тази декларирана договорна стойност (вж. по аналогия решение от 16 юни 2016 г., EURO 2004. Hungary, C-291/15, EU:C:2016:455, т. 38 и 39). Това важи в още по-голяма степен, когато подобна разлика в цените се съчетава с продажбата на загуба на съответната партида на клиент на вносителя, тъй като такава продажба на загуба сама по себе си не е рентабилна търговска практика.

По силата на чл.267, пар. 4 от ДФЕС, решението на СЕС е задължително и даденото тълкуване се прилага от момента в който разтълкуваната норма е приложима.

Правна преценка на съда по основателността на жалбата:

Що се касае до постановеното с оспореното решение в частта за стоката под № 1 – домати, тип кръгъл, червени, то съдът намира жалбата за основателна в тази част .

На първо място е видно, че стоките по процесната МРН под № 1 домати тип кръгъл, червен и под № 3 домати тип кръгъл, розов, са декларирани с един и същ код по КН и за двата вида стоки ЕК е определила една и съща СВС за деня на вноса.

Делегиран регламент 2017/891, който е приет на основание член 181, параграф 2 от Регламент № 1308/2013, в дял III, озаглавен „Търговия с трети държави — система на входни цени“, включва членове 73—75. Член 73 от този делегиран регламент гласи: „За целите на настоящия дял: а) „партида“ означава стоките, представени с декларация за допускане за свободно обращение, обхваща единствено стоките от един и същи произход, които попадат под един единствен код по Комбинираната номенклатура.

Следователно, за целите на митническия контрол, стоки под № 1 и № 3 от процесната декларация, следва да се считат за стоки, които попадат в легалната дефиниция на понятието за партида. Обстоятелството, че са декларирани в отделни позиции по преценка на вносителя, не дерогира приложението на разпоредбата от митническото законодателство. Понятието за „партида стоки“ не е поставено в зависимост от преценката на вносителя – дали да посочи същите общо или в отделни позиции, нито зависи от правилата за описание на стоките, на които се позовава в писмената си защита ответника.

СЕС наистина приема, както поддържа касаторът, че за целите на определянето на митническата стойност митническите органи трябва да изключат декларираната договорна стойност на партида внесени стоки при наличието на три условия:

1/. когато тази стойност е значително по-висока в сравнение със стандартната

стойност при вноса, определена от Европейската комисия;

2/. Тази партида е продадена на загуба на митническата територия на Европейския съюз и

3/. макар митническите органи да не оспорват автентичността на издадената от износителя фактура, нито действителното плащане от вносителя, въпреки факта, че е бил поканен да представи всеки документ, доказващ, че въпросната партида е освободена при условия, потвърждаващи достоверността на тази стойност, вносителят не е представил достатъчни за тази цел документи.

В казуса не е спорно, че декларираната договорна стойност на партидата внесени стоки „домати“ от двата вида – червен и розов е значително по-висока в сравнение със стандартната стойност при вноса, определена от Европейската комисия; внесената партида, - разглеждани като сбор, не е продадена обаче на загуба на територията на ЕС. Вносителят е бил поканен да представи всеки документ, доказващ, че въпросната „партида“ е освободена при условия, потвърждаващи достоверността на тази стойност; вносителят е представил фактури за покупката и продажбата на внесените домати, тип кръгъл, от вида червен и розов, както и такива във връзка с транспорта на стоките, разплащането на цената. Митническият орган е следвало да разглежда двата вида домати като една партида и да преценяват общо доказването на договорната стойност. Освен декларирането им в обща МРН, стоките са закупени по една и съща фактура, имат и един и същ произход. Разглеждането им като две партии е в противоречие с чл. 73, буква а) от ДР 2017/891 и представлява допуснато съществено процесуално нарушение, което действително обуславя различен извод.

Дори и да не се разглеждат формираните средни цени на 1 кг за партидата от двата вида домати, както са формираны в заключението на вещото лице, защото счетоводно дружеството не ползва такива метод за партида стоки, а за месец, което не съответства на чл.73, буква а) от ДР 2017/891 - цени на партида стоки, то следва да се направи идентичен извод както вещото лице въз основа на установените данни за общите разходи и приходи от митническите органи, и продажни цени, неоспорени по делото.

Така за стока № 3 - количеството от 2250 кг домати кръгли, розови, с цена на придобиване - 150,24 евро/100 кг, са продадени на цена 179/100 кг. Изчислена за цялото количество стоки, печалбата от продажбата е в размер на 647,10 евро. Изчислението е на базата на разликата в цените – 28,76 евро надценка при продажбата на 100 кг, или 0,2876 евро на 1 кг, умножени по цялото количество – 2250 кг, е равно на 647,10 евро надценка за цялото количество или печалба от продажбата.

За стока № 1 количеството 1200 кг домати кръгли, червени, при цена на придобиване 122,31 евро /100 кг са продадени на цена от 118 евро /100 кг. Изчислена на цялото количество, загубата е в размер на 51,72 евро. Изчислението е на базата на разликата в цените – в случая продажба на по-ниска цена - 4,31 евро на 100 кг, или 0,0431 евро на 1 кг по-ниска цена, умножени по цялото количество – 1200 кг, е равно на продажба в по-малко с 51,72 евро за цялото количество или загуба от 51,72 евро за цялото количество 1200 кг домати, тип кръгъл, червен.

При сравнение на двете стойности – печалба при продажбата на домати под №3 в размер на 647,10лв. и загуба при продажбата на домати №1 в размерна 51, 72 евро, на базата на общото количество, то очевидно партидата домати по процесната МРН е продадена на печалба в размер на 595,38 евро за цялото количество.

В тази част жалбата е изцяло основателна, решението на директора следва да бъде отменено в частта за определените с него допълнителни задължения за стока № 1 и

задържане на внесеня депозит за допълнителни задължения за мито, а именно: 699,39 лв. и за ДДС в размер на 589,15 лв. (I.т.5 от диспозитива на решението) и задържано обезпечение в размер на 539,80 лв. (I.т. 2 от диспозитива на решението) Съдът следва да постанови отмяна на решението в тази част и върне делото на митническия орган по искането на дружеството за възстановяване на депозит за стока № 1 домати тип кръгъл червен по процесната МРН - за ново произнасяне в съответствие с изложеното то съда по приложението на закона.

Що се касае до стоката под № 4 пресни тиквички по процесната МРН, то съдът намира жалбата за неоснователна по следните съображения:

Видно от даденото тълкуване по т.1 от диспозитива на решението на Съда на ЕС, настоящият съд не следва да разглежда факти и обстоятелства за свързаност между продавача - износител и купувача вносител в ЕС на процесната стока, като изключващи декларираната договорна стойност.

Спорът е относно това предоставено ли е от жалбоподателя удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване като предпоставка за освобождаването на внесената от него гаранция съгласно чл.75, пар. 5 от Делегиран Регламент /ЕС/ 2017/891. Видно от мотивите на решението на митническия орган, вносителят следвало да докаже, че високата декларирана от него цена не е завишена с цел избягване заплащането на мито. Като обосновка на високата цена биха могли да се представят например документи, че стоката е от категорията на биопродуктите или с качество екстра, но в случая видно от данните в митническата декларация и придружаващите документи, процесната стока № 4 (пресни тиквички) не е декларирана като био-продукт, а в представения сертификат за съответствие с пазарните стандарти на ЕС - за тиквичките е посочено качество първо, от които обстоятелства е направен извод, че няма обективни доказателства, свързани с качествата на стоката, които да обосновават извод за по-високата цена. Такива доказателства - за качества на стоката, обосноваващи по-високата декларирана цена, не се представиха и пред съда.

Видно от разясненията по т.81 и т. 82 от решението на Съда на ЕС по дело C-770/21, доказателството, което трябва да се представи от вносителя, се отнася до всички условия, свързани с протичането на продажбата на внасяната в Съюза партида, които могат да представляват съвкупност от съвпадащи индиции, позволяващи да се потвърди правилното определяне на цените, посочени в член 70 от Митническия кодекс на Съюза.

Вносителят OGL – Food е избрал да определи митническата стойност на внесената партида въз основа на декларираната договорна стойност, поради което съгласно ясният текст на член 75, параграф 5, първа, трета и четвърта алинея от Делегиран регламент 2017/891, той трябва да докаже, че тази партида е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в член 70 от Митническия кодекс на Съюза. За доказване на декларираната митническа стойност вносителят е представил фактури за покупката и продажбата на внесената стока, фактура за последваща продажба на стоката, копие от е-писмо до продавача за извършени плащания и доказателства за извършено плащане. В случая не е спорно, че е налице договореност, но липсват данни, които да обосновават конкретния размер на цената: липсват данни, свързани с качества на самата стока - № 4 пресни тиквички по процесната МРН, липсват и данни за други фактори, обусловили конкретния размер

на декларираната договорна стойност.

В случая не са спорни фактите, че:

1. декларираната договорна стойност на № 4 пресни тиквички по процесната МРН(които в съответствие с чл.73, буква а) от ДР 2017/891, следва да се разглеждат като една партида), е значително по-висока в сравнение със стандартната стойност при вноса: определена от Европейската комисия (при декларирана митническа стойност 87,48 евро /100 кг при определена от ЕК СВС за тиквички с произход Турция от 51,1 евро /100 кг, или разликата е 71,19% по-висока цена от СВС),
2. внесената партида е продадена на загуба на митническата територия на Европейския съюз – при цена на придобиване 122,31 евро за 100 кг, цялото количество е продадено на Лидл на цена 118 евро /100 кг.;
3. вносителят е бил поканен да представи всеки документ, доказващ, че въпросната партида е освободена при условия, потвърждаващи достоверността на тази стойност;
4. вносителят е представил фактури за покупката и продажбата на внесените стоки, отчетни документи по ЗДДС и за плащания на стойностите по фактурите, документи за платени допълнителни разходи, посочени в митническата декларация.

Безспорно вносителят не е представил писмен договор, сключен между него и износителя, или какъвто и да е друг еквивалентен документ, с който може да се установят релевантните елементи на договорното правоотношение, сред които са условията, свързани с уговорката за цената, на която е закупена внесената партида пресни тиквички с произход Турция. Данните във фактурата от турския доставчик не доказват как е формирана по-високата цена на стоката, причините и елементите, обусловили конкретния значително по-висок размер от СВС на ЕК за същия ден. Фактурата е счетоводен документ, който отразява вече извършена стопанска операция, тоест тя е последващ договореностите документ, представлява частен документ за счетоводното и данъчното отразяване на конкретната доставка на стока. Фактурата не може да се приравни изцяло на договор за продажба, тъй като не съдържа редица обичайни клаузи за международен договор за търговската продажба като:

-приложимо право за неуредени въпроси

-неустойки при неизпълнение, компетентен арбитраж и други по изпълнението

-не съдържа данни за начина на формиране на продажната цена на стоката,

-не съдържа данни какви елементи са обусловили формирането на цената като начина на ценообразуване, например чрез средна цена на идентична стока на конкретна стокова борса, сезонна цена и други.

Както се посочи, от т. 90 от решението на Съда по дело C-770/21 следва, че разлика в цените с повече от 50 % е достатъчна, за да породи у митническия орган съмнения в достоверността на тази декларирана договорна стойност, това важи в още по-голяма степен, когато подобна разлика в цените се съчетава с продажбата на загуба на съответната партида на клиент на вносителя, тъй като такава продажба на загуба сама по себе си не е рентабилна търговска практика. От тези разяснения обаче не следва, че за да се приеме значително по-висока декларирана договорна стойност в сравнение със стандартната стойност при вноса, следва винаги да е установена разлика в цените с повече от 50 % между декларираната договорна стойност на партида внесени стоки и определената от Комисията стандартна стойност при внос. Значително по-висока

декларирана договорна стойност в сравнение със стандартната стойност при вноса, ще е налице и когато е установено значително превишение на предвидената в член 75, параграф 2 от Делегиран регламент 2017/891 разлика от 8%.

Както се установи по фактите - еднозначно приемат митническите органи и вещото лице, СВС за деня на вноса на стока №4 определена от ЕК в размер на 51,10 евро /100 кг, която следва да се сравни с покупната стойност на стоката – 87,48 евро/100 кг. (цената на стока № 4 по фактурата от турския доставчик е 2764,80 евро за 3600 кг + транспортни разходи до границата на ЕС – 752,06 лв. за цялото количество, цената на придобиване е в размер на 87,48 евро/за 100 кг, която е и декларирана.)

Разликата обаче между СВС за стоката и декларираната стойност в МРН е размер на 35,10 евро, или декларираната по МРН от вносителя стойност надвишава СВС с 40,26 % която разлика най-малкото не може да се определи като несъществуваща или незначителна. Също се установи и продажба на стоката на загуба - въз основа на предоставената информация за продажба на цялото количество от процесната стока на Лидл - по цена 103,00 евро на 100 кг. е формиран извод, че цялото количество е продадено на загуба – при сравнение с получената себестойност на стоките – 106,95 €/100 кг. Формирането на размера на себестойността е обсъдено по-горе по фактите – получена само въз основа на декларирани от дружеството разходи за транспорт на стоката вътре в ЕС и за представителство.

От изложените данни в обобщение следва, че в казуса по делото декларираната договорна стойност на партида внесени стоки №4 пресни тиквички по процесната МРН е значително по-висока в сравнение със стандартната стойност при вноса, определена от Европейската комисия, внесената партида стоки е продадена на загуба на митническата територия на Европейския съюз, а вносителят е бил поканен да представи всеки документ, доказващ, че въпросната партида е освободена при условия, потвърждаващи достоверността на тази стойност, но същият не е представил доказателства, които да обосновават значително по-високият размер на декларираната договорна стойност .

При тези факти и с оглед постановеното по т.3 от диспозитива и цитираните по-горе точки от мотивите на решението от 21.09.2023 г. по дело С-770/21 на Съда на Европейския съюз следва да се приеме, че вносителят OGL – Food не е представил удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване на стоката, като предпоставка за освобождаването на внесената от него гаранция, съгласно чл.75, пар. 5 от Делегиран Регламент /ЕС/ 2017/891, законосъобразно с оспорения административен акт митническият орган е изключил декларираната договорна стойност на стока № 4 - пресни тиквички по процесната декларация за внос.

Освен изложеното, следва да се посочи, че процесното решение е издадено от компетентен съгласно нормата на чл. 19, ал.7 от Закона за митниците орган, постановеното е в съответствие с правомощията му. Решението е издадено в предвидената от закона писмена форма и съдържа изискуемите реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК, в т.ч. фактически и правни основания за издаването му. Оспореното решение е издадено в рамките на производство, в което дружеството е уведомено за основанията, въз основа на които ще бъде издаден неблагоприятен за него акт и същото е могло да представи възраженията и доказателства преди издаването на акта, както е обсъдено по фактите.

Предвид на всичко изложено, жалбата срещу решението в частта, по т. II от

диспозитива за стока № 4 по процесната МРН – пресни тиквички, относно отказа да се освободи на основание чл.75, пар.5, ал.3 ДР 2017/891 представеното обезпечение за стоката в размер на 742,33 лв. и задържането му като плащане на дължимото вносно мито и определените допълнителни задължения за вноса на същата стока – на основание чл.75, пар.6, ал.2 от същия ДР за лихва в размер на 460, 53, за мито в размер на 10170,22 лв. и за ДДС в размер на 1142,17 лв., общо 2 672,92 лв., като дължим размер, следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора, направено искане за присъждане на разноски от двете страни - своевременно, следва да бъдат разгледани:

Жалбата е основателна за сумата от 1288,54 лв. установени като дължими суми с решението, които се отменят и за възстановяване на сумата на депозита за стока № 1 в размер на 539,80 лв., и неоснователна за установени задължения в размер на 2 672,92 лв.

При този изход на спора, на двете страни следва да се присъдят разноски съразмерно на уважената, съответно отхвърлената част от жалбата, както следва:

На дружеството при претендирани разноски в размер на 50 лв. за държавна такса, за депозит на вещо лице 400 лв. за адвокатски хонорар – 400 лв. и разноски – превод на документи – 135 лв., общо 985 лв. и по списък, които са и платени, съдът намира, че следва да бъдат присъдени общо разноски в размер на 403 лв. (или 41% , съразмерно на уважената част от жалбата).

По отношение на искането на юрк. Д. от името на ответника, съдът съобрази, че разноските за юрисконсултско възнаграждение се определят на основание чл. 143 АПК, във връзка с чл. 78, ал. 8 ГПК, в размера предвиден по Закона за правната помощ. Предвид, че делото е с определен материален интерес и своевременно предявената от процесуалния представител на ответника претенция за присъждането на разноски, на Агенция Митници следва да се присъдят разноски за юрисконсулт в съразмерно на уважената част от жалбата от размер на 200 лева, съобразно разпоредбата на чл.25, ал.1 от Наредбата за правната помощ, или в размер на 118 лв.

На основание изложеното и чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „OGL-FOOD TRADE LEBENSMITTEL VERTRIEB“, GMBH (ОГЛ ФУУД Трейд Лебенсмителфертриб“ ГМБХ)– Германия Решение № РТД 3000-402/07.03.2022г./32-74941, издадено от Директор на Териториална дирекция „Митница П.“ при Агенция „Митници“, в частта, в която с решението е постановен отказ да се освободи депозит в размер на 539,80 лева за стока под № 1 домати тип кръгъл, червен 1200 кг нето тегло, деклариран с код по КН [ЕГН] оформени с Митническа декларация с МРН № 21BG0030100026530R1 / 26.04.2021 г. и депозитът е задържан за плащане на вносно мито, както и за установени като дължими за вноса на същата стока с решението суми за мито 699,39 лв. и за ДДС в размер на 589,15лв. общо 1288,54 лв. , и

ВРЪЩА делото като административна преписка Директор на Териториална дирекция „Митница П.“ при Агенция „Митници“, в отменената част на Решение № РТД 3000-402/07.03.2022г./32-74941, за ново произнасяне по искането за възстановяване на освободи депозит в размер на 539,80 лева за стока под № 1 домати тип кръгъл, червен оформени с Митническа декларация с МРН № 21BG0030100026530R1 /

26.04.2021 г., предявено от „OGL-FOOD TRADE LEBENSMITTEL VERTRIEB“, GmbH, VAT DE[EИК] (ОГЛ ФУУД Трейд Лебенсмителфертриб“ ГМБХ)– Германия, в съответствие с посоченото в мотивите на съдебното решение по приложението на закона.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „OGL-FOOD TRADE LEBENSMITTEL VERTRIEB“, GmbH, VAT DE[EИК] и с идентификационен номер в Република България по ДДС BG [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], [улица], № 75, ет.2, ап.2, срещу Решение № РТД 3000-402/07.03.2022г./32-74941, издадено от Директор на Териториална дирекция „Митница П.“ при Агенция „Митници“, в частта, в която с решението за вноса на стока № 4 пресни тиквички, оформени с Митническа декларация с МРН № 21BG0030100026530R1 / 26.04.2021 г., е постановен отказ да се освободи депозит в размер на представеното обезпечение в размер на 742,33 лв. и задържането му като плащане на дължимото вносно мито и са определени допълнителни задължения за вноса на същата стока за лихва в размер на 460, 53, за мито в размер на 10170,22 лв. и за ДДС в размер на 1142,17 лв., общо 2 672,92 лв., като дължим размер.

ОСЪЖДА „OGL-FOOD TRADE LEBENSMITTEL VERTRIEB“, GmbH, VAT DE[EИК] и с идентификационен номер в Република България по ДДС BG [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], [улица], № 75, ет.2, ап.2, ДА ЗАПЛАТИ по сметка на Агенция „Митници“ разноски в размер на 118(сто и осемнадесет) лева.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ чрез Териториална дирекция „Митница П.“, ДА ЗАПЛАТИ на „OGL-FOOD TRADE LEBENSMITTEL VERTRIEB“, GmbH, VAT DE[EИК] и с идентификационен номер в Република България по ДДС BG [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], [улица], № 75, ет.2, ап.2, сумата от 403 (четиристотин и три) лева за разноски.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщаването му.

Съдия: